

ชื่อ-สกุล-ฉายา(ภาษาอังกฤษและภาษาไทย) - เดซีเลีย เลอวาน่า จิตรกรแห่งกิลดิเรก Daisylia Levana artist of Gildireg

ภูมิลำเนา - กิลดิเรก

เพศ - หญิง

อายุ - 15 >> 16 >> 17 >> 18 > 19 >20

สีผม/สีตา - blonde / green

ส่วนสูง/น้ำหนัก - 152/40 >> 154 /42 >> 157 / 43 >> 161/45 > 161/44 >165 /45

เผ่าพันธุ์ - มนุษย์

นิสัย

- เป็นเด็กร่าเริง ยิ้มเก่ง สดใส และมองโลกในแง่ดีอยู่เสมอ
- เป็นคนซื่อสัตย์ต่อตนเอง ผู้อื่น และความต้องการ เป็นคนที่ชัดเจนในความรู้สึก
- เกลียดการโกหกเป็นที่สุด
- กล้าหาญยิ่งกว่าที่เห็น เป็นคนที่จิตใจเข้มแข็ง
- มักจะแสดงออกว่ารู้สึกยังไง แต่ถ้าไม่อยากจะแสดงความรู้สึก ก็จะเก็บไว้มิดชิด
- เก็บความลับเก่งมาก
- มีนิสัยใช้เงินมือเติบแบบที่ตัวเองก็ไม่ได้รู้ตัวเลย(....)
- ไม่ชอบการอยู่เฉยๆ เอคทีฟและชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ
- ปากเสียแบบที่ตัวเองก็ไม่ได้รู้ตัวเหมือนกัน
- เห็นปากเสียแบบนี้ก็เป็นเด็กที่รู้มารยาทมาก

ชั้นปี	1	2	3	4	5	6	7
AGE	15	16	17	18	19	20	21
Height	152	154	157	161	161	165	165
Weight	40	42	43	45	44	45	46

Status	1	2	3	4	5	6	7
ATK	2	3	5	7	8	8	9
DEF	3	4	4	4	5	5	6

ประวัติ

ประวัติตระกูลและข้อมูลครอบครัว <https://bit.ly/2Tvd57M>

เดซีเลีย เลอวาน่า หรือ **เดซี** เป็นบุตรคนสุดท้องของ **เรย์มอนด์ เลอวาน่า** อดีตหัวหน้าตระกูลคหบดีที่ร่ำรวยเหลือเกินแห่งกิลดิเรก กับ**ฟรานเซียสกา มาเรีย เลอวาน่า** คุณหนูตระกูลผู้ดีของฟรานซ์ ถึงจะเป็นการแต่งงานที่สองครอบครัวได้รับผลประโยชน์ทั้งคู่ แต่ทั้งสองคนก็ตกหลุมรักกันครั้งแรกที่ได้พบหน้ากัน ซึ่งหลังแต่งงานฟรานเซียสกาได้ย้ายมาอยู่กิลดิเรกกับสามีอย่างถาวร

เดซี่มีพี่ชายทั้งหมดสามคน แคลเพีย เอเดลไวส์ และ แกลดิโอลัส บรรดาบุตรและบุตรทั้งหมดมีชื่อเป็นดอกไม้ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น สีพืชน้องรักใคร่กลมเกลียว บิดามารดาอบอุ่นเลี้ยงดูลูกด้วยความรัก เป็นดังครอบครัวในฝัน จนกระทั่งเมื่อเดซี่อายุได้ 5 ขวบ เรย์มอนด์และฟรานเซียสก็ประสบอุบัติเหตุ (บ้างก็ว่าเป็นฝีมือของคู่แข่งทางการค้า) ตอนนั้น แคลเพีย (อายุเมื่อตอนนั้น 18) และ เอเดลไวส์ (อายุเมื่อตอนนั้น 15) ยังเรียนไม่จบจากโรงเรียนพระราชอาเดินเบิร์ก ทำให้ผู้เป็นปู่อย่าง วิลเลียม เลอวานา และ เซซีเลีย เลอวานา ที่ตัดสินใจเกษียณตัวเองหลังจากลูกชายแต่งงานต้องกลับมาดูแลธุรกิจ และดูแลหลานชายอย่าง แกลดิโอลัส (อายุเมื่อตอนนั้น 9) และเดซีเลีย (อายุเมื่อตอนนั้น 5)

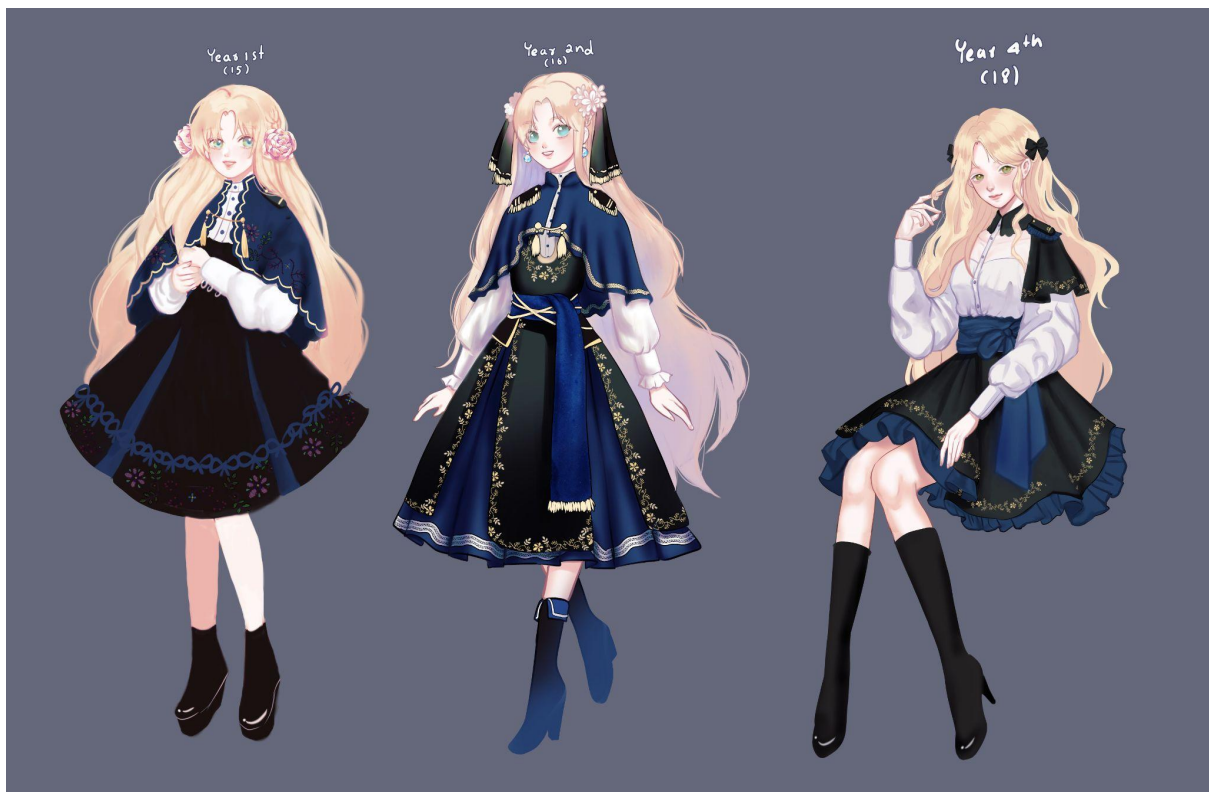
เดซี่ในวัยนั้นยังไม่รู้ความมากเท่าไรนัก แต่เด็กน้อยที่เห็นว่าปู่ย่าและพี่ต่างเศร้าโศกจึงไม่กล้าที่ร้องไห้หาพ่อและแม่ เด็กน้อยคนนั้นคอยให้กำลังใจทุกคนรอบตัวอยู่เสมอ นั่นทำให้เดซี่เป็นแก้วตาดวงใจของเลอวานามากๆ ทุกคนรักและตามใจน้องน้อยอย่างเต็มกำลัง แส่นโซคดีที่เดซี่ไม่เสียคนจากการตามใจของบรรดาพี่ๆ

เดซี่มีพรสวรรค์ด้านศิลปะไม่ต่างจากผู้เป็นแม่ อีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนจากบรรดาพี่ๆที่ไม่ต้องการอะไรจากเธอเพียงแค่ให้เธอมีความสุขก็พอ เดซี่เริ่มมีผลงานเป็นที่รู้จักเมื่อตอนอายุได้ 6 ขวบ ภาพทุ่งดอกเดซี่ที่ถูกนำมาตั้งโชว์ในช่วงเทศกาลกลายเป็นที่พูดถึงกันว่าไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นฝีมือเด็กหกขวบ นอกจากนี้เมื่อโตขึ้นเธอยังได้วาดภาพตามศาสนสถานอีกด้วย อีกทั้งเดซี่ยังมีเกลลอรีเป็นของตัวเอง ที่ผู้เป็นพ่อเคยทำให้ไว้แก่แม่ของเธอ จนสุดท้ายพี่ชายยกให้เป็นทรัพย์สินของเธอในวันเกิดอายุครบ 8 ปี

นอกจากพรสวรรค์ด้านวาดภาพที่เป็นที่เลื่องลือ ความเอาแต่ใจ ของจิตกรน้อยก็เป็นที่โจษจันไม่แพ้กัน เดซี่จะระบายจินตนาการลงผืนผ้าใบเมื่อต้องการเท่านั้น แม้ว่าจะเสนอเงินเป็นจำนวนมากเพื่อให้ได้รับงานฝีมือ แต่ถ้าเด็กสาวไม่ยอมทำเธอก็จะไม่ทำ อีกทั้งเรื่องการขายภาพ ถ้าเธอไม่ยอมขายให้ เงินจำนวนมากมายก็ไม่อาจจะที่ซื้อภาพวาดของเธอได้ 'ก็ไม่ได้มีปัญหาเรื่องเงินนี่นา' ครั้งหนึ่งเธอเคยตอบไปแบบนี้ ถึงแม้จะมีคำครหาบ้างว่าที่เด็กสาวโด่งดังและประสบความสำเร็จได้ก็เพียงเพราะฐานะทางการที่ร่ำรวยเป็นทุนเดิม แต่ก็ไม่ได้ใส่ใจคำครหานั่นสักนิดเดียว

นอกจากเป็นจิตกรแล้ว เดซี่ยังคงตามรอยผู้เป็นแม่โดยการสอนงานศิลปะให้แก่เด็กๆชาวกิลดิเรกที่สนใจ โดยหากเป็นคนมีพรสวรรค์ก็จะได้รับการสนับสนุนจากตระกูลอีกด้วย นอกจากนี้หนังสือ flower language ที่เด็กสาวได้เขียนอีกทั้งวาดรูปลงไปก็ได้ตีพิมพ์ให้เป็นที่รู้จักในวงนักสะสมอีกด้วย

เดซี่ตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนพระราชอาเดินเบิร์ก เธอต้องการที่เห็นโลกกว้างยิ่งกว่าเดิม ที่ไม่ใช่แค่เพียงทุ่งเดซี่และบ้านเท่านั้น

(ภาพเทียบชุดนักเรียนปี1 ปี2 ปี4)

ภาพร่างหรือบรรยายลักษณะตัวละครในชุดนักเรียน : เส้นผมยาวหยักศกสีทอง ดวงตาสีเขียว แกมฟ้า หน้าตาน่ารักพิมพ์นิยม ตรงชายกระโปรงมีลวดลายเล็กน้อย มีเครื่องประดับดอกไม้ที่ศีรษะอยู่เสมอ

อื่นๆ

- รู้จักกับ มาลีรีน เกนส์เบิร์ก เพราะพี่สาวของมาลีรีนหมั้นกับพี่ชายคนโตของเธอ
- ชอบเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนา มีผลงานตามโบสถ์ที่ตัวเองเป็นคนไปสร้างไว้ตามผนังหรือเพดาน นับถือศาสนากลาง (เครื่องในศาสนากลางพอควร)
- มีผลงานหนังสือเรื่องเกี่ยวกับภาษาดอกไม้ ปัจจุบันค่อนข้างจะหายากเพราะตีพิมพ์ไม่เยอะมากเพราะเป็นภาพสีเกือบทั้งหมด ของหายากพอตัวเพราะซื้อเก็ยทำใหม่แล้ว /...
- สนุกกับพี่ชายคนสุดท้องมากที่สุด
- มีลูกพี่ลูกน้องอยู่ที่ฟรานซ์ ค่อนข้างสนิทกันพอตัว
- มีเกลลอร์เป็นของตัวเองชื่อ เดซีเลีย พ่อกับแม่ตั้งใจว่าถ้ามีลูกสาวจะให้ชื่อนี้ตั้งแต่แรกเลยนำมาเป็นชื่อเกลลอร์ตั้งแต่สมัยเดซียังไม่เกิด จนทุกอย่างตกมาเป็นของเธอเลยไม่ได้ทำการเปลี่ยนชื่อ
- เคยมีพวกคนใหญ่คนโตมาขอให้วาดภาพเหมือนให้ แต่ก็ปฏิเสธไปหลายรายเช่นกัน
- เห็นแบบนี้ก็มีแรงที่เยอะ แบบ เยอะ มากๆ เพราะต้องแบกอุปกรณ์ศิลปะเองหลายๆครั้ง /...
- อะไรที่เป็นงานศิลปะจะเก่งมากๆ เพราะมันขอลือคผลโรลไว้อยู่แล้วถ้ามีการแข่งขันเกี่ยวกับศิลปะจะชนะไป(...) (เว้นเสียแต่ถ้ามีการให้ทอยเต๋า หรือ อีกฝ่ายต่างมีพรสวรรค์เช่นกันก็สามารถคิดสตอรี่กันได้ก่อน)

**** ชั้นปี2อัฟเดทสตัว์เลี้ยง**

สตัว์เลี้ยง

ลิลลี่

Gildireg Wagoner (ม้าลากเกวียนกิลดิเรก)
สี palomino เพศเมีย

เพิ่งซื้อสดๆร้อนๆหลังจากได้รับการแนะนำ
จากอาจารย์เจ้าของนาซีเร ตอนแรกว่าจะเข้า
ก่อนแต่พี่ชายบอกใหนๆก็ได้ใช้ยาวๆก็ซื้อ
เลยสิ เป็นประการเช่นนี้ (...)

ข้อสอบสำหรับคัดเลือกหอ

ในการตอบคำถามนี้ขอให้ผู้เล่นจินตนาการว่าเป็นการสอบสัมภาษณ์ตัวละครแบบปากเปล่าโดยมี
ระยะเวลากำหนดให้พูดภายใน 1-2 นาทีต่อข้อ

ทั้งนี้อาจบรรยายพฤติกรรมของตัวละครในขณะที่กำลังสอบมาได้ และขอให้ตอบคำถาม
สอดคล้องกับอุปนิสัยของตัวละคร

มีสี่ตัวเลือก: แหวน ดาบ คทา มงกุฏ

- ถ้าเป็นกษัตริย์ จะถือหรือสวมอะไรเป็นอย่างแรก

นั่งหลังตรงก่อนจะยิ้มออกมากว้างๆ

“หากเป็นกษัตริย์ ขอเลือกสวมมงกุฎเป็นอย่างแรก ละค่ะ เพราะเป็นสิ่งที่แสดงเชิงสัญลักษณ์ให้ทุกคนเห็น ว่าเรานะ เป็นกษัตริย์แล้วจริงๆค่ะ”

- สัญลักษณ์ความเป็นกษัตริย์ของตัวเอง

“แหวนค่ะ”

ประสานมือเข้าที่ตัก

“เพราะว่าแหวนเป็นสิ่งที่เล็กๆที่สะดวกและพกพาง่าย สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย มีรูปแบบที่หลากหลาย และไม่ว่าใครก็สามารถพกพาแหวนได้ค่ะ” ยิ้มออกมากว้างๆเมื่อพูดถึงตรงนี้

“หากได้เป็นกษัตริย์ เราอยากเป็นกษัตริย์ที่อยู่เคียงข้างประชาชน เหมือนกับแหวนค่ะ เป็นกษัตริย์ที่เข้าถึงได้ทุกชนชั้น”

- สิ่งที่มาอบให้ประชาชน

“....อืม” นั่งคิดไป

“มงกุฎค่ะ เพราะการที่จะเป็นกษัตริย์ที่ดีนั้นต้องฟังเสียงของประชาชน หากมงกุฎคือสิ่งที่แสดงถึงอำนาจ เราเองก็อยากให้อำนาจนี้แก่ประชาชนค่ะ”

- เวลาที่ต้องทิ้ง จะทิ้งอะไร ตามลำดับ

“สิ่งที่จะทิ้งก็คือมงกุฎค่ะ หากมีแต่ห่วงแหวนอำนาจในมือก็จะไม่สามารถก้าวไปไหนต่อไหนได้ อย่างที่สองก็คงจะเป็นดาบ เราเองก็ไม่เคยได้ร่ำเรียนดาบมาก่อนค่ะ เพราะฉันหากจะใช้ป้องกันตัว คทาก็คงจะเหมาะสมกว่า... อย่างสุดท้ายที่จะทิ้งก็คือแหวนค่ะ ถึงจะทิ้งมงกุฎที่เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นกษัตริย์ไป แต่เราจะไม่ยอมทิ้งตัวของเราเฉกเช่นแหวนเด็ดขาดค่ะ”